

Hodnocení rigorózní práce Mgr. Jany Vašíčkové

„Právní úprava práce dětí a mladistvých“

Předložená práce o rozsahu 104 stran textu je systematicky rozdělena do úvodu, šesti kapitol, které jsou dále vnitřně členěny, a závěru. Obsahuje též resumé v angličtině, abstrakt v češtině a angličtině a přílohy vztahující se k tématu.

Autorka se nejprve zaměřuje na vývoj právní úpravy práce dětí a mladistvých na území České republiky a poté na dokumenty Organizace spojených národů, Mezinárodní organizace práce a Rady Evropy týkající se předmětné problematiky. Následující kapitola je věnována právní úpravě práce dětí a mladistvých v Evropské unii.

Těžiště práce spočívá ve čtvrté a páté kapitole, v nichž se autorka zabývá úpravou práce dětí v ČR (resp. jejich uměleckou, kulturní, reklamní a sportovní činností) a mladistvých zaměstnanců, jejím ústavněprávním zakotvením v Listině základních práv a svobod. Rozebírá rovněž právní úpravu zakotvenou zejména v zákoníku práce a v zákoně o zaměstnanosti. V poslední kapitole autorka provádí komparaci rozebírané právní úpravy v ČR a právní úpravy na Slovensku a v Německu, zejména z hlediska interpretace směrnice č. 94/33/ES.

V závěru autorka hodnotí platnou právní úpravu zkoumané problematiky, poukazuje i na některé praktické problémy. Konstatuje, že „Česká republika se řadí k vyspělým státům, které garantují dětem ochranu před nucením k práci nepřiměřené jejich věku a je kladen důraz na to, aby před skončením povinné školní docházky měly děti hlavně čas se věnovat škole a svým zájmům a také, aby povolovaná činnost dětí neměla vliv na jejich psychické ani fyzické zdraví“. S tím lze jistě souhlasit.

Systematické členění textu je vhodné, jednotlivé kapitoly na sebe logicky navazují, práce je přehledná. Autorka vychází z rozsáhlého okruhu odborné literatury časopisecké i knižní, kterou uvádí v seznamu použité literatury, v textu s ní uvážlivě pracuje a odkazuje na ni.

Zvolené téma je velmi aktuální a důležité. Z úrovně textu je zřejmé, že autorka přistoupila k jeho zpracování se zájmem i náležitými znalostmi. Právní úpravu doplňuje aplikačními problémy, zaměřuje se i na činnost krajských poboček Úřadu práce ČR ve zkoumané oblasti. Prokázala i velmi dobrou znalost příslušných mezinárodních dokumentů. Práce obsahuje pouze drobnější formální chyby – např. autorka několikrát opakuje nepřesný název směrnice Rady č. 94/33/ES. Uvedené platí o právní úpravě platné a účinné do 31.12.2013, jejíž velmi dobrou znalost autorka prokázala.

Práci však lze vytknout závažný nedostatek – autorka věnuje minimální pozornost soukromoprávní rekonstrukci, která nabyla účinnosti dnem 1.1.2014, přinesla velké změny do celé oblasti soukromého práva a zvoleného tématu se významně dotýká. Zabývá se jí pouze ve dvou odstavcích na str. 90. K nim podotýkám, že pojmy „právní osobnost“ a „svéprávnost“ upravuje občanský zákoník.

V textu práce ani v seznamu platných právních předpisů autorka neuvádí čísla občanského zákoníku 2012 a tzv. změnového zákona. Oba tyto mimořádně významné právní předpisy byly publikovány ve Sbírce zákonů, byly tedy platné a tvořily součást právního řádu ČR již v době, kdy autorka práci dokončovala, což mělo být – jak uvádí – k 30.9.2013. Je s podivem, že práci odevzdala až v březnu 2014. Měla tedy dost času na to, aby text aktualizovala a upravila.

Autorka rozebírá právní úpravu, která již není platná ani účinná. Pokud dokončovala text v roce 2013, měla upozornit na všechny významné změny, které se týkají zvoleného tématu a měly nabýt účinnosti dnem 1.1.2014.

Po dlouhém a důkladném zvažování docházím k závěru, že práci **doporučuji k obhajobě**. Ta však může být úspěšná pouze za předpokladu, že rigorózanťka vysvětlí změny, které do předmětné oblasti přinesla nová soukromoprávní úprava.

Doc. JUDr. Věra Štangová, CSc.

konzultant

V Praze dne 28. listopadu 2014